

Marc Chagal, *Juda et Tamar*

Berechit, chapitre 38

L'engendrement de Juda

Cet épisode biblique raconte la façon dont va se réaliser la descendance de Juda, père de la royauté d'Israël.

בראשית פרק לח

- א** ויהי בעת ההוא, וירד יהודה מאת אחיו; ויט עד-איש עדלמי, ושמו חירה.
- ב** וירא-שם יהודה בת-איש כנעני, ושמו שוע; ויקחה, ויבא אליה.
- ג** ותהר, ותלד בן; ויקרא את-שמו, ער.
- ד** ותהר עוד, ותלד בן; ותיקרא את-שמו, אוֹנָן.
- ה** ותיסף עוד ותלד בן, ותיקרא את-שמו שלה; והיה בכזיב, בלדתה אתו.
- ו** ויקח יהודה אשה, לער בכורו; ושמה, תמר.
- ז** ויהי, ער בכור יהודה--רע, בעיני יהוה; וימתהו, יהוה.
- ח** ויאמר יהודה לאונן, בא אל-אשת אחיך ויבם אתה; והקם זרע, לאחיך.
- ט** וידע אונן, כי לא לו יהיה הזרע; והיה אם-בא אל-אשת אחיו, ושחת ארצה, לבלתי נתן-זרע, לאחיו.
- י** וירע בעיני יהוה, אשר עשה; וימת, גם-אתו.
- יא** ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית-אביך, עד-יגדל שלה בני--כי אמר, פן-ימות גם-הוא כאחיו; ותלך תמר, ותשב בית אביה.
- יב** וירבו, הימים, ותמת, בת-שוע אשת-יהודה; וינחם יהודה, ויעל על-גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי--תמנתה.
- יג** ויגד לתמר, לאמר: הנה חמיך עלה תמנתה, לגז צאנו.
- יד** ותסר בגדי אלמנותה מעליה, ותכס בצעיף ותתעלף, ותשב בפתח עינים, אשר על-דרך תמנתה: כי ראתה, כי-גדל שלה, והוא, לא-נתנה לו לאשה.
- טו** ויראה יהודה, ויחשבה לזונה: כי כסתה, פניה.
- טז** ויט אליה אל-הדרך, ויאמר הבה-נא אבוא אליך, כי לא ידע, כי כלתו הוא; ותאמר, מה-תתן-לי, כי תבוא, אלי.
- יז** ויאמר, אנכי אשלח גדי-עזים מן-הצאן; ותאמר, אם-תתן ערבון עד שלחך.
- יח** ויאמר, מה הערבון אשר אתן-לך, ותאמר חתמך ופתילך, ומטן אשר בידך; ויתן-לה ויבא אליה, ותהר לו.
- יט** ותקם ותלך, ותסר צעיפה מעליה; ותלבש, בגדי אלמנותה.
- כ** וישלח יהודה את-גדי העזים, ביד רעהו העדלמי, לקחת הערבון, מיד האשה; ולא, מצאה.
- כא** וישאל את-אנשי מקמה, לאמר, איזה הקדשה הוא בעיניכם, על-הדרך; ויאמרו, לא-היתה בזה קדשה.
- כב** וישב, אל-יהודה, ויאמר, לא מצאתיה; וגם אנשי המקום אמרו, לא-היתה בזה קדשה.
- כג** ויאמר יהודה תקח-לה, פן נהיה לבוז; הנה שלחתי הגדי הזה, ואתה לא מצאתה.
- כד** ויהי כמשלש חדשים, ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר פלתיך, וגם הנה הרה, לזנונים; ויאמר יהודה, הוציאוה ותשרף.
- כה** הוא מוצאת, והיא שלחה אל-חמיה לאמר, לאיש אשר-אלה לו, אנכי הרה; ותאמר, הכר-נא--למי החתמת והפתילים והמטה, האלה.
- כו** ויכר יהודה, ויאמר צדקה ממני, כי-על-כן לא-נתתיה, לשלה בני; ולא-יסף עוד, לדעתה.
- כז** ויהי, בעת לדתה; והנה תאומים, בבטנה.
- כח** ויהי בלדתה, ויתן-יד; ותקח המילדת, ותקשר על-ידו שני לאמר, זה, יצא ראשונה.
- כט** ויהי כמשיב ידו, והנה יצא אחיו, ותאמר, מה-פרצת עליך פרץ; ויקרא שמו, פרץ.
- ל** ואחר יצא אחיו, אשר על-ידו השני; ויקרא שמו, זרח.

Genèse chapitre 38

- 1) Il arriva, en ce temps-là, que Juda s'éloigna de ses frères, et s'achemina vers un habitant d'Adoullam, nommé Hira.
- 2) Là, Juda vit la fille d'un Cananéen, appelé Choua ; il l'épousa et s'approcha d'elle.
- 3) Elle conçut et enfanta un fils, à qui il donna le nom d'Er.
- 4) Elle conçut encore et eut un fils, et elle lui donna le nom d'Onàn.
- 5) De nouveau elle enfanta un fils, et elle le nomma Chéla. (Il était à Kezib lorsqu'elle l'enfanta.)
- 6) Juda choisit une épouse à Er, son premier né ; elle se nommait Thamar.
- 7) Er, le premier-né de Juda, ayant déplu au Seigneur, le Seigneur le fit mourir.
- 8) Alors Juda dit à Onàn : « Epouse la femme de ton frère en vertu du lévirat, afin de constituer une postérité à ton frère. »
- 9) Onàn comprit que cette postérité ne serait pas la sienne ; et alors, chaque fois qu'il approchait de la femme de son frère, il corrompait sa voie, afin de ne pas donner de postérité à son frère.
- 10) Sa conduite déplut au Seigneur, qui le fit mourir de même.
- 11) Et Juda dit à Thamar, sa belle-fille : « Demeure veuve dans la maison de ton père, jusqu'à ce que mon fils Chéla soit plus grand. » Car il craignait qu'il ne meure, lui aussi, comme ses frères. Et Thamar s'en alla demeurer dans la maison de son père.
- 12) Longtemps après, mourut la fille de Choua, femme de Juda. Quand Juda se fut consolé, il alla surveiller la tonte de ses brebis, avec Hira son ami, l'Adoullamite, à Timna.
- 13) On informa Thamar en ces termes : « Ton beau-père monte en ce moment à Timna pour tondre ses brebis. »
- 14) Elle quitta ses vêtements de veuve, prit un voile et s'en couvrit; et elle s'assit au carrefour des Deux-Sources, qui est sur le chemin de Timna. Car elle voyait que Chéla avait grandi, et qu'elle ne lui avait pas été donnée pour épouse.
- 15) Juda, l'ayant aperçue, la prit pour une prostituée ; car elle avait voilé son visage.
- 16) Il se dirigea de son côté, et lui dit : « Laisse-moi te posséder. » Car il ignorait que ce fût sa belle-fille. Elle répondit : « Que me donneras-tu pour me posséder ? »
- 17) Il répliqua : « Je t'enverrai un chevreau de mon troupeau. » Et elle dit : « Bien, si tu me donnes un gage en attendant cet envoi. »
- 18) Il reprit : « Quel gage te donnerai-je ? » Elle répondit : « Ton sceau, ton cordon, et le bâton que tu as à la main. » Il les lui donna, il approcha d'elle, et elle conçut de son fait.
- 19) Elle se leva et partit; elle quitta son voile, et reprit les vêtements de son veuvage.
- 20) Juda envoya le chevreau par l'entremise de son ami l'Adoullamite, pour retirer le gage des mains de cette femme ; il ne la trouva point.
- 21) Il questionna les gens de l'endroit, disant : « Où est la prostituée qui se tient aux Deux-Sources, sur le chemin ? » ils répondirent : « Il n'y a point de prostituée ici. »
- 22) Il retourna auprès de Juda, et dit : « Je ne l'ai pas trouvée ; et même les habitants de l'endroit ont dit qu'il n'y avait point là de prostituée. »
- 23) Et Juda dit : « Qu'elle garde ce qu'elle a, et que nous n'ayons pas à rougir; car enfin, j'ai envoyé ce chevreau, et tu n'as pu la trouver. »
- 24) Or, environ trois mois après, on informa Juda, en disant : « Thamar, ta bru, s'est prostituée, et elle porte dans son sein le fruit de la débauche. » Juda répondit : « Emmenez-la, et qu'elle soit brûlée! »
- 25) Comme on l'emmenait, elle envoya dire à son beau-père : « Je suis enceinte du fait de l'homme à qui ces choses appartiennent. » Et elle dit : « Examine, je te prie, à qui appartiennent ce sceau, ces cordons et ce bâton. »
- 26) Juda les reconnut et dit : « Elle est plus juste que moi, car il est vrai que je ne l'ai point donnée à Chéla mon fils. » Cependant il cessa, dès lors, de la connaître.
- 27) Or il se trouva, lors de son enfantement, qu'elle portait des jumeaux dans son sein.
- 28) Au moment de sa délivrance, l'un d'eux avança la main ; la sage-femme la saisit et y attacha un fil d'écarlate, pour indiquer que celui-ci était né le premier.
- 29) Comme il retirait sa main, voici que son frère vint au monde. Elle dit : « Avec quelle violence tu te fais jour! » Et on lui donna le nom de Péreç.
- 30) Ensuite naquit son frère, dont la main portait le fil d'écarlate. On lui donna le nom de Zérah.

Source : La Bible, traduction du Rabbinat